

С. В. Довгалиук,
здобувач магістратури кафедри управління охороною здоров'я та публічного
адміністрування, Національний університет охорони здоров'я України імені П.Л. Шупика
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-8322-1137>

О. Г. Завада,
магістр з державного управління, завідувач навчальним кабінетом кафедри ракетних
військ факультету ракетних військ і артилерії, Національна академія
сухопутних військ імені Петра Сагайдачного
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-6296-5831>

В. В. Коцур,
д. і. н., професор, ректор, Університету Григорія Сковороди в Переяславі
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-6647-7678>

DOI: 10.32702/2306-6814.2022.19-20.146

ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ СФЕРОЮ ОСВІТИ

S. Dovhaliuk,
Master's degree in Public Administration of the Department of Healthcare Management
and Public Administration, Shupyk National Healthcare University of Ukraine Kyiv, Ukraine
O. Zavada,
Master of Public Administration, Head of the study room Department of Rocket Forces of Faculty
of Rocket Forces and Artillery, Petro Sahaidachny National Academy of Ground Forces
V. Kotsur,
Doctor in Historical Sciences, Professor, Rector, Hryhorii Skovoroda University in Pereiaslav

STATE ADMINISTRATION OF EDUCATION

Стаття присвячена особливостям державного управління сферою освіти. Визначено, що новітні тенденції та перспективи розвитку освіти змушують шукати нові підходи та висувати нові вимоги до державного управління сферою освіти, тому державне регулювання у сфері освіти має бути спрямоване на формування стратегії розвитку освіти, яка є загальною основою її реалізації. Доведено, що державне управління сферою освіти є окремою сферою державного управління, яка на основі законів та інших нормативних актів планомірно впливає на сферу освіти та спрямована на розвиток цієї цілісної системи. Встановлено, що управління сферою освіти в Україні базується на законах, постановах Верховної Ради України, указах, розпорядженнях Президента України, Кабінету Міністрів України, а також на досягненнях психолого-педагогічної науки та передовому освітньому досвіді. З'ясовано, до основними органами, які здійснюють державне управління сферою освіти в Україні є Кабінет Міністрів України, центральний орган виконавчої влади у сфері освіти і науки, центральний орган виконавчої влади із забезпечення якості освіти, постійно діючий колегіальний орган у сфері забезпечення якості вищої освіти; державні органи, яким підпорядковані заклади освіти, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим та органи місцевого самоврядування. Обгрунтовано, що держа вне управління сферою освіти має здійснюватися на основі інноваційних стратегій, відповідно до принципів сталого розвитку, створення сучасних систем освітніх проектів і моніторингу. Виявлено, що державне управління освітою повинно мати на меті організацію та забезпечення оптимальних умов функціонування сфери освіти, вимагати створення системних механізмів саморегулювання на національному, регіональному та місцевому рівнях.

The article is devoted to the peculiarities of state management in the field of education. It was determined that the latest trends and perspectives of education development force to look for new approaches and put forward new requirements for state management in the field of education, therefore, state regulation in the field of education should be aimed at forming a strategy for the development of education, which is the general basis for its implementation. It has been proven that the state management of the sphere of education is a separate sphere of state administration, which, on the basis of laws and other normative acts, systematically affects the sphere of education and is aimed at the development of this integral system. It has been established that the management of the sphere of education in Ukraine is based on laws, resolutions of the Verkhovna Rada of Ukraine, decrees, orders of the President of Ukraine, the Cabinet of Ministers of Ukraine, as well as on the achievements of psychological and pedagogical science and advanced educational experience. It was found that the main bodies that carry out state management in the field of education in Ukraine are the Cabinet of Ministers of Ukraine, the central body of executive power in the field of education and science, the central body of executive power in the field of quality assurance of education, the permanent collegial body in the field of quality assurance of higher education; state bodies to which educational institutions are subordinate, the Verkhovna Rada of the Autonomous Republic of Crimea, the Council of Ministers of the Autonomous Republic of Crimea and local self-government bodies. It is justified that the state management of the sphere of education should be carried out on the basis of innovative strategies, in accordance with the principles of sustainable development, the creation of modern systems of educational projects and monitoring. It was revealed that the state management of education should aim to organize and ensure optimal conditions for the functioning of the education sphere, to demand the creation of systemic mechanisms of self-regulation at the national, regional and local levels.

*Ключові слова: державне управління, освіта, державне регулювання, державна політика, закон.
Key words: state administration, education, state regulation, state policy, law.*

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

Система освіти є одним із найважливіших факторів розвитку країни в умовах становлення інформаційного суспільства. Інтеграція України в європейське та світове співтовариство потребує збалансованого сектору освіти, який базується на чітко визначених стратегічних пріоритетах і цілях та ефективному використанні наявних ресурсів для їх досягнення. Особливу увагу у такому контексті доцільно зосередити на здійсненні цілеспрямованих змін у сфері освіти, виходячи із сучасних світових тенденцій державного управління розвитком національної системи освіти та ефективного реформування галузі в напрямку максимізації її внеску у розв'язання завдань переходу до інноваційних моделей розвитку освіти. Враховуючи вимоги, виникає питання використання можливостей стратегічного державного планування як механізму модернізації освіти в контексті задоволення освітніх потреб населення у конкретних регіонах.

Сьогодні в Україні залишається багато специфічних проблем у напрямку розвитку сфери освіти, гармонізації зв'язків з європейською освітою, підвищенні якості та рівня доступності освіти. Тому успішне реформування освіти у контексті покращення системи державного управління в умовах ринкових відносин та процесу глобалізації, задоволення індивідуальних потреб в освіті, розвиток публічної та недержавної освіти потребує вдосконалення практичних форм і методів.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Проблематиці державного управління сферою освіти присвячено чимало праць. Так, ґрунтовні дослідження у цьому напрямку здійснили М. Ажажа, С. Базилевський, С. Вавренюк, М. Гладкий, І. Засторожнікова, В. Олійник, І. Семенець-Орлова, Г. Старушенко, М. Хитко, О. Шеломовська та інші.

Однак недостатньо уваги приділено особливостям державного управління сферою освіти у сучасних умовах, що зумовлює необхідність акцентування особливої уваги на цьому питанні.

МЕТА СТАТТІ

Мета статті — розкриття особливостей державного управління сферою освіти на сучасному етапі розвитку.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

Сьогодні існують серйозні протиріччя та неузгодженість між чинною системою державного управління сферою освіти, зокрема між її складовими. Так, по-перше, це наявність кризи в системі державного управління сферою освіти, що призводить до різних неузгодженостей. По-друге — системні протиріччя можуть виникати при спробах підвищити якість послуг вищої освіти [1]. Такі суперечності дозволяють зробити висновок, що новітні тенденції та перспективи розвитку освіти змушу-

ють шукати нові підходи та висувати нові вимоги до державного управління сферою освіти. У зв'язку з цим питання державне регулювання у сфері освіти має бути спрямоване на формування стратегії розвитку освіти, яка є загальною основою її реалізації.

У сучасних умовах розвиток освіти перестає бути виключною справою. Управління освітою в основному здійснюється за участю різних людей, які беруть участь у цьому процесі. Однак важливе значення у такому процесі належить державному управлінню.

Державне управління сферою освіти — це система органів державної влади, державних установ, організацій і посадових осіб, які взаємодіють між собою в процесі виконання покладених на них функцій з метою забезпечення діяльності і розвитку сфери освіти [2, с. 510]. Таким чином, державне управління сферою освіти є окремою сферою державного управління, яка на основі законів та інших нормативних актів планомірно впливає на сферу освіти та спрямована на розвиток цієї цілісної системи.

Державне управління у сфері освіти чітко визначає предмет управління та механізм державного управління. Своєю чергою, державне управління сферою освіти має свої деталі — набір особливих якостей, рис, властивих тільки цій сфері.

Під державним управлінням розвитком освіти в Україні слід розуміти сукупність нормативно визначених наукових цілей, методів їх досягнення, функцій і дій органів державної влади, в яких забезпечується підрозділове прогнозування та стратегічне управління освітою, визначаються потреби соціального розвитку та кожної людини відповідно [3].

Механізми державного управління сферою освіти складають засоби, важелі, стимули та методи, за допомогою яких суб'єкти управління впливають на сферу освіти з метою досягнення конкретних цілей [4, с. 5]. Тут доречно зазначити, що механізми державного управління сферою освіти забезпечують актуальність і взаємозалежність управлінських рішень, виконують регулятивну та мобілізаційну функції [5, с. 256].

Управління сферою освіти в Україні базується на законах, постановах Верховної Ради України, указах, розпорядженнях Президента України, Кабінету Міністрів України, а також на досягненнях психолого-педагогічної науки та передовому освітньому досвіді.

З огляду на те, доцільно акцентувати увагу на державному управлінні сферою освіти на макрорівні. Так, політика в сфері освіти визначається Верховною Радою України (зокрема це зазначено статтею 92 Конституції України [6]), а її реалізація належить до компетенції Кабінету Міністрів України. Окрім того п. 2 статті 5 Закону України "Про освіту" [7] зазначено, що державна політика в сфері освіти визначається Верховною Радою України, Кабінетом Міністрів України, центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки, іншими центральними органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування.

Так, ключовими засадами державної політики у сфері освіти, а також принципами освітньої діяльності є такі [2]: 1) людиноцентризм; 2) верховенство права; 3) забезпечити якість освіти та освітньої діяльності;

4) забезпечити рівний доступ до освіти без дискримінації за будь-якою ознакою, включаючи інвалідність; 5) розвиток інклюзивного освітнього середовища, у тому числі максимально доступних та найближчих закладів освіти до місця проживання осіб з особливими освітніми потребами; 6) забезпечити універсальний дизайн і розумове пристосування; 7) науковість освіти; 8) освітня різноманітність; 9) цілісність і безперервність системи освіти; 9) прозорість та публічність прийняття та реалізації управлінських рішень; 10) відповідальність і підзвітність органів управління освітою та закладів освіти та інших суб'єктів освітньої діяльності суспільству; 11) інституційне розмежування управлінської (наглядової) функції та функції забезпечення діяльності закладів освіти; 12) інтеграція з ринком праці; 13) нерозривний зв'язок історії, культури, традицій; 14) свобода вибору виду, форми та швидкості навчання, освітніх програм, навчальних закладів та інших видів освітньої діяльності; 15) академічна доброчесність; 16) академічна свобода; 17) фінансова, навчальна, кадрова та організаційна автономія закладів освіти в межах, встановлених законом; 18) гуманізм; 19) демократія; 20) єдність навчання, виховання і розвитку; 21) виховання патріотизму, поваги до культурних цінностей українського народу, його історико-культурної спадщини та традицій; 22) формування усвідомленої потреби дотримуватись Конституції України та законів України, нетерпимого ставлення до їх порушення; 23) формування поваги до прав і свобод людини, нетерпимості до приниження її честі та гідності, фізичного чи психологічного насильства та дискримінації за будь-якими ознаками; 24) формування громадянської та демократичної культури; 25) формування здорового способу життя, екологічної культури, культури дбайливого ставлення до навколишнього середовища; 26) невтручання політичних партій у навчальний процес; 27) невтручання релігійних груп у освітній процес, крім випадків, визначених законодавством; 28) різноманітність і збалансованість інформації з політичних, ідеологічних і релігійних питань; 29) державно-громадське управління; 30) державно-громадське партнерство; 31) державно-приватне партнерство; 32) сприяти навчанню впродовж життя; 33) інтеграція в міжнародні освітні та наукові широти; 34) нетерпимість до ознак корупції чи хабарництва; 35) зробити доступними для всіх громадян усі форми та види освітніх послуг, які пропонує держава.

Попри те, доцільно відзначити, що структуру органів, які здійснюють державне управління сферою освіти в Україні складають [7]: Кабінет Міністрів України; центральний орган виконавчої влади у сфері освіти і науки; центральний орган виконавчої влади із забезпечення якості освіти; постійно діючий колегіальний орган у сфері забезпечення якості вищої освіти; державні органи, яким підпорядковані заклади освіти; Верховна Рада Автономної Республіки Крим; Рада міністрів Автономної Республіки Крим; органи місцевого самоврядування.

Разом з тим, основними повноваженнями Кабінету Міністрів України, як одного із основних органів державного управління сферою освіти, є [7]:

— вжиття заходів для забезпечення конституційного права на освіту для всіх;

- забезпечення реалізації національної політики у сфері освіти;
- затвердження стратегії розвитку освіти України;
- розроблення, затвердження та реалізація державних цільових програм в освіті;
- здійснення повноваження засновника державних закладів освіти або доручення їх виконання затвердженому ним іншому органу;
- забезпечення рівних умов для розвитку закладів освіти усіх форм власності;
- визначення порядку організації та розподілу освітніх субвенцій між бюджетами;
- визначення порядку державного фінансування професійної (професійно-технічної) та професійної передвищої освіти;
- затвердження державних пріоритетів щодо професійної, наукової освіти і підготовки та перепідготовки кадрів;
- затвердження переліку знань і спеціальностей для підготовки фахівців вищої, передвищої та професійної (професійно-технічної) освіти;
- затвердження переліку посад науково-педагогічних працівників закладів освіти;
- затвердження умов ліцензії на провадження освітньої діяльності;
- затвердження показників оцінювання стану освіти в Україні та регіонах;
- визначення органів з акредитації закладів дошкільної та загальної середньої освіти;
- затвердження порядку організації здобуття дошкільної та повної загальної середньої освіти особами, які перебувають на стаціонарному лікуванні в закладах охорони здоров'я або отримують реабілітаційну допомогу тощо.

Свою чергою, центральний орган виконавчої влади у сфері освіти і науки зобов'язаний [7]:

- забезпечувати формування та реалізацію національної політики у сфері освіти і науки;
- формувати та брати участь у реалізації стратегії розвитку освіти України, інших стратегічних документів, державних цільових програм у сфері освіти і науки;
- здійснювати нормативно-правове забезпечення функціонування системи освіти в межах повноважень, визначених законом;
- організовувати збір та обробку освітньої статистики, аналізувати її та прогнозувати розвиток освітньої системи;
- затверджувати порядок, види та формати моніторингу якості освіти;
- забезпечувати функціонування єдиної державної електронної бази даних освіти та інших державних освітніх інформаційних систем;
- організовувати розроблення та затвердження освітніх стандартів у випадках, визначених законодавством;
- організовувати та здійснювати науково-організаційне забезпечення освіти в межах, визначених законодавством;
- організовувати наукові дослідження в сфері освіти, необхідні для формування та реалізації національної політики у сфері освіти;

- організовувати перевірку та затвердження навчальної літератури дошкільних та загальноосвітніх навчальних закладів та визначати види навчальної літератури, що підлягають розгляду та затвердженню в інших випадках, визначених законодавством;
- збирати та оприлюднювати інформацію про випадки булінгу (цькування) у закладах освіти;
- забезпечувати міжнародне співробітництво в сфері освіти і науки;
- затверджувати порядок визнання документів про освіту, отриманих в іноземних закладах освіти;
- затверджувати форму та зміст національних зразків документів про освіту;
- розробляти пропозиції щодо розміру освітніх грантів, державного фінансування середньої, професійної та вищої освіти, стипендіального фонду;
- розробляти освітні гранти та державні кошти для стипендіальних фондів для середніх, професійних (професійно-технічних), професійних передвищих, вищих та установ, що знаходяться в їх управлінні;
- надавати систематичні рекомендації щодо виховної діяльності та управління закладом;
- надавати пропозиції щодо загальнодержавних пріоритетів підготовки фахівців, підвищення їх кваліфікації та перепідготовки кадрів у сфері освіти;
- створити та затвердити умови вступу до закладів освіти;
- розробити ліцензійні умови провадження освітньої діяльності та подати їх на затвердження Кабінету Міністрів України;
- здійснити нагляд за дотриманням вимог ліцензування освітньої діяльності та ліцензійних умов у сферах, визначених Кабінетом Міністрів України;
- формувати та забезпечувати функціонування системи атестації працівників освіти, забезпечувати умови для підвищення кваліфікації, затверджувати положення про акредитацію центрів сертифікації педагогічних працівників;
- забезпечити розвиток фізичного виховання і спорту в закладах освіти;
- затвердити порядок проведення організаційних аудитів та позапланових перевірок закладів освіти;
- затвердити типову освітню програму;
- затвердити порядок акредитації освітніх програм та інші заходи контролю якості освіти, визначені законодавством України;
- затвердити вимоги до володіння українською мовою як іноземною та порядок проведення сертифікаційних іспитів з української мови;
- затвердити порядок акредитації та ведення реєстру громадських професійних органів та інших юридичних осіб, які здійснюють незалежне оцінювання якості освіти та освітньої діяльності закладів;
- брати участь у формуванні державної політики у сфері інноваційної діяльності, здійснювати нормативно-правове забезпечення інноваційної діяльності у сфері освіти, організовувати та координувати інноваційну діяльність у сфері освіти;
- від імені Кабінету Міністрів України та в його межах здійснювати повноваження її засновника щодо національних закладів освіти;

— затверджувати положення про свої постійні або тимчасові дорадчі органи, інші допоміжні органи;
— здійснювати інші повноваження, передбачені Конституцією України та законодавством України.

Акцентуючи увагу на державних органах, які належать до структури управління сферою освіти, то основними їх повноваження у цьому напрямку діяльності є [7]:

- 1) участь у реалізації освітньої політики;
- 2) участь у розробленні умов прийому до професійних (професійно-технічних), професійних вищих та вищих закладів освіти;
- 3) розподіл державних коштів та стипендій для підпорядкованих закладів освіти;
- 4) здійснення аналізу та моніторингу якості освітньої діяльності закладів освіти, що входять до сфери управління;
- 5) участь у формуванні освітніх стандартів;
- 6) організація перегляду та затвердження навчальної літератури для професійної освіти;
- 7) сприяння формуванню планів контрзаходів для запобігання та протидії булінгу в закладах освіти тощо.

Керівним органом, що здійснює управління сферою освіти є Міністерство освіти і науки України. Так, цей орган є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого націлена та координується Кабінетом Міністрів України.

Міністерство освіти і науки України є органом системи центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізування державної політики у сфері освіти і науки, наукової, науково-технічної діяльності, інноваційної діяльності в окремих сферах, забезпечення формування та реалізацію національної політики у сфері трансферу технологій та державного нагляду за діяльністю закладів освіти, підприємств, установ, організацій, що надають послуги у сфері освіти, або здійснює іншу діяльність, пов'язану з наданням таких послуг незалежно від підпорядкування та форми власності.

З огляду на те, Міністерство освіти і науки України [8]:

- 1) забезпечує формування та реалізацію національної політики у сфері освіти і науки, наукової, науково-технічної діяльності, інноваційної діяльності, трансферу (передачі) технологій в окремих сферах;
- 2) формує загальнодержавну політику у сфері державного нагляду (контролю) за діяльністю навчальних закладів, підприємств, установ та організацій, що надають послуги в освітній галузі або провадять іншу діяльність, пов'язану з наданням таких послуг.

Слід зазначити, що одним із пріоритетних напрямків державного управління сферою освіти є реформування економічної основи системи освіти та забезпечення конституційних прав громадян на освіту [9].

Державне управління сферою освіти має забезпечити дотримання законів у цій сфері. Створення рівних умов для здобуття громадянами освіти, відповідність державним вимогам щодо змісту, рівня та обсягу освіти, стимулювання творчого пошуку викладачів і науковців, автономність у діяльності освітніх і наукових установ, потенціал загальнокультурного та професійного розвитку досліджуваної особистості, формування ринкових відносин, ринку інтелектуальних ресурсів та

освітньої системи в контексті освітніх послуг, забезпечення ефективного функціонування закладів освіти — це ключові завдання державного управління сферою освіти.

Окрім того, державне управління сферою освіти має здійснюватися на основі інноваційних стратегій, відповідно до принципів сталого розвитку, створення сучасних систем освітніх проектів і моніторингу.

У ході дослідження доцільно також акцентувати увагу на вищій освіті, як складовій сфері освіти. Так, управління у сфері вищої освіти здійснюють [10]: Кабінет Міністрів України; центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки; галузеві державні органи, до сфери управління яких належать заклади вищої освіти; органи влади Автономної Республіки Крим; органи місцевого самоврядування, до сфери управління яких належать заклади вищої освіти; Національна академія наук України та національні галузеві академії наук; засновники закладів вищої освіти; органи громадського самоврядування у сфері вищої освіти і науки; Національне агентство із забезпечення якості вищої освіти.

Перехід до компетентнісного підходу при розробці державних освітніх стандартів освіти є своєчасним і необхідним. Оскільки комплексна оцінка якості підготовки здобувача освіти може бути найбільш повною лише тоді, коли визначено його компетентність в обраній сфері діяльності. Тому для подальшого розвитку вищої освіти в Україні та належного державного управління нею необхідно переглянути Закон України "Про вищу освіту" [10], розробити низку нормативних актів та постанов щодо його реалізації, оновити стандарти освіти. Адже модернізація завжди починається з прийняття нової законодавчої бази, яка має тенденцію змінюватися хоча б раз на два роки, а то й раз на рік. Нова модель державного управління освітою є відкритою та демократичною. У ньому органічно поєднуються засоби державного впливу з державним управлінням. Відкритість системи означає більшу здатність керувати громадською думкою, меншу залежність контролю від впливу конкретних представників влади. Це змінює навантаження, функції, структуру та стиль центрального та регіонального управління якістю освіти. Контроль і безпосереднє втручання в навчальний процес мають поступитися гнучкості, ефективності рішень, науково-методологічній, прогностичній, експертній, інформаційній та іншим функціям. На основі найбільш характерних рис державного управління визначено механізмів управління до інноваційного класу. Стандарт вищої освіти та інноваційний механізм державного управління має відповідати вище зазначеним характеристикам.

ВИСНОВКИ

Таким чином, установлено, що державні органи управління сферою освіти повинні взаємодіяти з органами громадського самоврядування в освіті. Державне управління освітою повинно мати на меті організацію та забезпечення оптимальних умов функціонування сфери освіти, вимагати створення системних механізмів саморегулювання на національному, регіональному та місцевому рівнях. Вирішальним чинником у реформі державного управління освітою має стати досягнення

тісної співпраці між усіма рівнями державного управління сфери освіти, освітніми установами та громадами, а також збільшення відповідальності в межах їхніх повноважень. Створення цілісної системи державного управління сферою освіти має базуватись на принципах гнучкості, демократичності, динамічності, плинності та здатності до самоорганізації.

Література:

1. Вавренюк С. А. Базові моделі державного управління системою вищої освіти України. Механізми державного управління. 2019. № 1. URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&image_file_name=PDF/Ttpdu_2019_1_14.pdf
2. Соціальна і гуманітарна політика: підручник / [авт. кол.: В. П. Трошинський, В. А., Скуратівський, М. В. Кравченко та ін.]; за заг. ред. Ю. Ковбасюка, В. Трошинського. К.: НАДУ, 2016. 790 с.
3. Хит'ю М. М. Стратегічне планування у системі державного управління освітою: дис. к. держ. упр.: 25.00.02 / Комуніальний заклад вищої освіти "Дніпропетровська академія непевної освіти" Дніпропетровської обласної ради"; Національний університет цивільного захисту України. Харків, 2019. 278 с.
4. Державне управління у сфері освіти: глосарій з дисциплін магістерської програми за спеціальністю "Державне управління в сфері освіти" / авт. кол.: Н. Г. Протасова, В. І. Луговий, Ю. О. Молчанова та ін.; за заг. ред. Н. Г. Протасової. К.: НАДУ, 2013. 47 с.
5. Семенець-Орлова І. А. Державне управління освітніми змінами в Україні: теоретичні засади. Монографія. К.: ЮСТОН, 2018. 420 с.
6. Конституція України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>
7. Про освіту: Закон України від 05.09.2017 № 2145-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text>
8. Про затвердження Положення про Міністерство освіти і науки України: Постанова Кабінету Міністрів України від 16.10.2014 № 630. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/630-2014-%D0%BF#Text>
9. Вільхова Т. В., Москалец М. М., Рибкіна С. О. Основні напрямки державного управління освітою в умовах реформування. Public Administration and Regional Development. 2019. № 4. Рр. 269 290.
10. Про вищу освіту: Закон України від 01.07.2014 № 1556-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text>

References:

1. Vavreniuk, S.A. (2019), "Basic models of public management of the system of higher education of Ukraine", Mekhanizmy derzhavnoho upravlinnia, vol. 1, available at: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&image_file_name=PDF/Ttpdu_2019_1_14.pdf (Accessed 10 Sept 2022).
2. Troschyns'kyj, V.P. Skurativs'kyj, V.A. and Kravchenko, M.V. (2016), Sotsial'na i humanitarna polityka [Social and humanitarian policy], NADU, Kyiv, Ukraine.

3. Khyt'ko, M.M. (2019), "Strategic planning in the state education management system", Ph.D. Thesis, Public Administration, Komunal'nyj zaklad vyschoi osvity "Dniprovs'ka akademiia nepevnoi osvity" Dnipropetrovs'koi oblasnoi rady"; Natsional'nyj universytet tsyvil'noho zakhystu Ukrainy, Kharkiv, Ukraine.

4. Protasova, N.H. Luhovyj, V.I. and Molchanova, Yu.O. (2013), Derzhavne upravlinnia u sferi osvity [State administration in the sphere of education: glossary of disciplines of the master's program in the specialty "State administration in the sphere of education"], NADU, Kyiv, Ukraine.

5. Semenets'-Orlova I.A. (2018), Derzhavne upravlinnia osvitynymi zminamy v Ukraini: teoretychni zasady [State management of educational changes in Ukraine: theoretical foundations], YuSTON, Kyiv, Ukraine.

6. Verkhovna Rada of Ukraine (1996), "The Constitution of Ukraine", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text> (Accessed 10 Sept 2022).

7. Verkhovna Rada of Ukraine (2017), The Law of Ukraine "On Education", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text> (Accessed 10 Sept 2022).

8. Cabinet of Ministers of Ukraine (2014), Resolution "On approval of the Regulation on the Ministry of Education and Science of Ukraine", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/630-2014-%D0%BF#Text> (Accessed 10 Sept 2022).

9. Vil'khova, T.V. Moskalets', M.M. and Rybkina, S.O. (2019), "The main directions of state management of education in the conditions of reform", Public Administration and Regional Development, vol. 4, pp. 269 290.

10. Verkhovna Rada of Ukraine (2014), The Law of Ukraine "On Higher Education", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text> (Accessed 10 Sept 2022).

Стаття надійшла до редакції 19.09.2022 р.

www.dy.nayka.com.ua

Електронне фахове видання

ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ
удосконалення та розвиток

Виходить 12 разів на рік

включено до переліку наукових фахових видань України
з питань **ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ**
(Категорія «Б»)

Наказ Міністерства освіти і науки України
від 28.12.2019 №1643

Спеціальність 281

e-mail: economy_2008@ukr.net
тел.: (044) 223-26-28, (044) 458-10-73